

**Wyrok Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim z dnia
17 listopada 2008 roku.**

Teza:

W sytuacji ujawnienia podczas kontroli antydopingowej przypadku manipulacji badania, niezbędnym jest – oprócz przerwania badania - pobranie oprócz zmanipulowanej próbki, także dodatkowej próbki, która ponad wszelką wątpliwość ustaliłaby (lub wykluczyła) fakt zmanipulowania badania antydopingowego.

Trybunał w składzie:

Przewodniczący – Wiktor Cajsel

Arbiter – Romana Troicka - Sosińska

Arbiter – Maria Zuchowicz

Protokolant - Katarzyna Grabska

Po rozpoznaniu w dniach 10 października 2008 oraz 17 listopada 2008 roku sprawy ze skargi D. Z. na decyzję komisji Dyscyplinarnej (...) z dnia 10 czerwca 2008 roku w sprawie (...) dotyczącej zawodnika D. Z., Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim:

1. uchyla decyzję Komisji Dyscyplinarnej (...) z dnia 10 czerwca 2008 roku, w sprawie (...) zawodnika D. Z.; postępowanie w niniejszej sprawie umarza;
2. ustala koszty postępowania w wysokości 4000 PLN i uznaje wpis za uiszczony w całości przez skarżącego;
3. zasądza od (...) na rzecz D. Z. kwotę 4000 PLN z tytułu zwrotu wpisu oraz kwotę 800 PLN z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadnienie

Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim ustalił następujący stan faktyczny.

1. Zespół Kontrolujący Komisji do Zwalczania Doping w Sporcie w dniu 29 lutego 2008 roku przeprowadził w Ośrodku COS C. kontrolne badania antydopingowe u zawodników kadry olimpijskiej w (...). Podczas tych badań, członek Komisji przeprowadzający badania – S.K. stwierdził, że zawodnik D.Z. podjął próbę manipulacji badania antydopingowego, poprzez przelanie moczu do badań z ukrytej prezerwatywy.

2. Po ujawnieniu tej okoliczności - Zespół Kontrolujący Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie, podjął decyzję o przerwaniu badań zawodnika D. Z.. Stało się tak pomimo zaprzeczenia zarzutom przez zawodnika i zgłoszenia gotowości do oddania kolejnej próbki moczu do badań.
3. Zespół Kontrolujący Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie nie zabezpieczył przedmiotowej prezerwatywy oraz oddanego przez zawodnika moczu jako materiału dowodowego w sprawie.
4. Rozpoznająca sprawę w dniu 9 kwietnia 2008 roku Komisja Dyscyplinarna (...) postanowiła nie karać zawodnika, ponieważ nie była przekonana o jego winie. Przeprowadzający badanie, zdaniem Komisji Dyscyplinarnej (...), nie widział bezpośrednio oddawania moczu, natomiast po oddaniu moczu znalazł w slipach zawodnika prezerwatywę. Ponieważ w tym momencie badanie zostało przerwane, nie zabezpieczono próbki moczu, ani prezerwatywy jak również nie pobrano drugiej próbki – czym naruszono obowiązujące przepisy Międzynarodowego Standardu Badań Światowego Kodeksu Antydopingowego – w tej sytuacji dla Komisji Dyscyplinarnej (...) było oczywiste zwolnienie zawodnika z odpowiedzialności za doping.
5. Po wydaniu przez Komisję Dyscyplinarną orzeczenia w sprawie, o jej wyniku, przewodniczący Komisji Antydopingowej Pan D. B. poinformował (...).
6. W dniu 19 maja 2008 roku (...) wystąpiła do (...) w sprawie postępowania dyscyplinarnego dotyczącego D. Z. (...) zawiadomiła (...), że jej zdaniem w sprawie D. Z. wystąpiło czyste naruszenie przepisów dotyczących dopingu. (...) prosiło o zbadanie możliwości ponownego rozpoznania sprawy, właściwie zaleciło ponowne rozważenie sankcji i poinformowało (...), że w przypadku gdy zawodnik nie zostanie ukarany to (...) odwoła się do Sądu Arbitrażowego (CAS).
7. W dniu 10 czerwca 2008 roku, Komisja Dyscyplinarna (...) (dalej – KD (...)) ponownie rozpoznając sprawę, nałożyła na zawodnika D.Z. karę dyscyplinarną dwuletniego zakazu startów w terminie od 10 marca 2008 roku do dnia 9 marca 2010 roku.
8. Przy nakładaniu powyższej kary dyscyplinarnej KD (...) oparła się na *Raporcie z przebiegu kontroli antydopingowej* sporządzonym w dniu 3 marca 2008 roku, przez S. K. (Członka Zespołu Kontrolującego) oraz na *Raporcie z przeprowadzonej kontroli antydopingowej (...)* z dnia 29.02.2008 roku, datowanym na dzień 28 marca 2008 roku, podpisanym przez dr D. B. (Dyrektora Biura Zarządzania Badaniami Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie).
9. W uzasadnieniu powyższej decyzji KD (...) przyjęła, iż zawodnik D. Z. dopuścił się naruszenia przepisów antydopingowych poprzez podjęcie próby manipulacji badania antydopingowego (art. 2.2 Światowego Kodeksu Antydopingowego oraz art. 15.5

Przepisów Antydopingowych (...) oraz (...)). W związku z tym KD (...) podjęła decyzję o zastosowaniu sankcji dyscyplinarnej stosownej do przewinienia zgodnie z art. 263.1 oraz art. 261 Przepisów Antydopingowych (...) i (...).

10. W dniu 15 lipca 2008 roku – zawodnik D. Z., zgodnie z dyspozycją § 10 Regulaminu Komisji Dyscyplinarnej (...) – złożył skargę na powyższą decyzję do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim (dalej – TAS). W treści skargi D. Z. stwierdził, że przedmiotowa decyzja jest obarczona „*błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegających na tym, że zawodnik D. Z. dopuścił się próby manipulacji oraz narusza zasady in dubio pro reo*”.
11. W dniu 15 września 2008 roku (...) złożył w TAS swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie, w którym m. in. stwierdził, że – „*Komisja Dyscyplinarna (...) nie miała prawa podważać rzetelności przeprowadzonej kontroli antydopingowej podczas zgrupowania sportowego w COS C. w dniu 29 lutego 2008 roku*”.
12. Podczas postępowania przed Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim, obydwie strony podtrzymały swoje stanowiska.

Trybunał Arbitrażowy zważył co następuje.

1. Zawodnik D.Z. złożył do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim odwołanie od decyzji KD (...) z dnia 10 czerwca 2008 roku, którą nałożono na D. Z. karę dwuletniego zakazu startów.
2. W treści odwołania zawodnik D. Z. zarzucił powyższej decyzji KD (...) z dnia 10 czerwca 2008 roku błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegających na przyjęciu, że dopuścił się próby manipulacji oraz naruszenie zasady *in dubio pro reo*.

Zarzuty powyższe należy uznać za trafne.

3. Jak wynika z akt przedmiotowego postępowania dyscyplinarnego oraz co potwierdzono podczas postępowania dowodowego przed Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim, podczas przeprowadzania przedmiotowych badań antydopingowych zawodnika D.Z. - Zespół Kontrolujący Komisji do Zwalczania Doping w Sporcie, po stwierdzeniu przez Kontrolera S. K., że zawodnik podjął próbę zmanipulowania próbki pobieranej do badania antydopingowego (poprzez przelanie moczu z prezerwatywy ukrytej przez zawodnika D. Z.) - nie zabezpieczył przedmiotowej prezerwatywy jako materiału dowodowego w niniejszej sprawie.

4. Poza tym, po ujawnieniu powyższej okoliczności - Zespół Kontrolujący Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie, podjął decyzję o przerwaniu badań zawodnika D.Z., bez pobrania od niego zmanipulowanej próbki, i dodatkowej próbki, która ponad wszelką wątpliwość ustaliłaby (lub wykluczyła) fakt zmanipulowania badania antydopingowego przez zawodnika D. Z..
5. Powyższym działaniem - Zespół Kontrolujący Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie naruszył dyspozycję art. 7.4.3 Międzynarodowego Standardu Badań WADA. Przepis ten stanowi, że *„W razie jakichkolwiek wątpliwości dotyczących pochodzenia lub autentyczności próbki, sportowiec zostanie poproszony o oddanie dodatkowej próbki. Jeśli sportowiec odmówi oddania dodatkowej próbki, urzędnik kontroli antydopingowej stosuje procedurę opisaną w Aneksie A – Badanie ewentualnej odmowy zgody sportowca na pobranie próbki”*.
6. Wskazać należy w tym miejscu, iż zgodnie z dyspozycją § 14 ust. 4 Regulaminu Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie – *„Tryb przeprowadzania badań antydopingowych określa załącznik nr 1 Regulaminu stanowiący dodatek nr 3 do Światowego Kodeksu Antydopingowego pod tytułem „Międzynarodowe Standardy Badań” wersja 3.0, czerwiec 2003”*.
7. Poza tym, zgodnie z dyspozycją § 5 Regulaminu Komisji Dyscyplinarnej (...) – *„Komisja Dyscyplinarna (...) w zakresie naruszenia przepisów antydopingowych działa zgodnie z przepisami Światowego Kodeksu Antydopingowego przyjętego w 2003 roku przez Organizację Antydopingową (...), a także (...), który jest jej organizacją członkowską”*.
8. Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, iż powyższym działaniem polegającym na odmowie pobrania dodatkowej próbki moczu oraz przeprowadzenia badania antydopingowego, jak też niezabezpieczeniem przedmiotowej prezerwatywy zawodnika D.Z. – Zespół Kontrolujący Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie naruszył dyspozycję art. 7.4.3 Międzynarodowego Standardu Badań WADA, do przestrzegania którego jest zobligowany.
9. Podnieść również należy, iż KD (...), która twierdzi co do zasady, że nie ma prawa podważać rzetelności przeprowadzonej kontroli antydopingowej, w analizowanej sprawie orzekała na podstawie materiału dowodowego, którym nie były wyniki kontroli antydopingowej, lecz sporny stan faktyczny związany z pobieraniem próbki moczu od zawodnika D. Z. podczas zgrupowania sportowego w COS C. w dniu 29 lutego 2008 roku.
10. KD (...) rozpoznając sprawę po raz pierwszy ustaliła prawidłowo stan faktyczny sprawy i wobec wątpliwości postanowiła nie karać zawodnika. Jednak jak ustalił Trybunał przewodniczący komisji dr D. B. zawiadomił (...) o zapadłym

rozstrzygnięciu, czym spowodował pismo (...) z dnia 19 maja 2008 roku do (...), wzywające do ponownego rozpoznania sprawy i ukarania zawodnika karą 2 lat dyskwalifikacji. KD (...) ponownie rozpoznając sprawę nie prowadziła postępowania dowodowego, poprzestała na ustaleniach Komisji Antydopingowej i orzekła wyłącznie na podstawie jednostronnych twierdzeń Kontrolera S. K..

11. KD (...) stwierdzając, iż - „[...] nie ma prawa podważać rzetelności przeprowadzonej kontroli antydopingowej podczas zgrupowania sportowego w COS C. w dniu 29 lutego 2008 roku”, pozbawiła tym samym zawodnika D. Z. „prawa do rzetelnego procesu” (art. 14 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych z dnia 19 grudnia 1966 roku; Dz. U. z 1977 r., Nr 38, poz. 167; w zw. z art. 91 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 roku; Dz. U. Nr 78, poz. 483).
12. Podnieść dodatkowo należy, że zgodnie z Regulaminem Komisji Dyscyplinarnej (...) (§ 9) Organizacja Antydopingowa (...) i Komisja do Zwalczenia Dopingu w Sporcie mają prawo interwencji i wyrażania swojej opinii w sprawach dyscyplinarnych – naruszenia przepisów antydopingowych toczących się przed instancją Komisji Dyscyplinarnych (...). Na skutek pisma (...) z dnia 19 maja 2008 roku sprawa została ponownie rozpoznana.
13. Zdaniem Trybunału Arbitrażowego prawo interwencji i wyrażania opinii przez (...) nie daje prawa żądania ponownego rozpoznania sprawy już zakończonej prawomocnym rozstrzygnięciem. Regulamin Komisji Dyscyplinarnej nie przewiduje takiego trybu a żądanie (...) nie było wystarczającą podstawą do ponownego rozpoznania sprawy.
14. Pierwsza decyzja w sprawie została wydana w dniu 2 kwietnia 2008 roku. Ponownie po interwencji (...) sprawa została rozpoznana w dniu 10 czerwca 2008 roku. Wydaje się zatem, że w ten sposób Komisja Dyscyplinarna (...) naruszyła zasadę powagi rzeczy osądzonej - *res iudicata*. Gdyby takie działanie było uprawnione, to Komisja Dyscyplinarna (...) winna była najpierw wydać postanowienie o wznowieniu postępowania.
15. Wobec powyższego Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim, uchylił zaskarżone orzeczenie KD (...) z dnia 10 czerwca 2008 roku.
16. Podstawą prawną powyższego rozstrzygnięcia jest dyspozycja art. 438 pkt 2 KPK w zw. z art. 14 MPPOiP z dnia 19 grudnia 1966 roku (Dz. U. z 1977 r., Nr 38, poz. 167) w zw. z § 87a Regulaminu Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim.

O kosztach Trybunał orzekł w oparciu o Regulamin kosztów.